

По това време излѣзли и нѣколко по-незначителни вестници и списания, които по своя характеръ, макаръ краткотрайни, сѫ оставили следи въ историята на българския печатъ. П. Р. Славейковъ, този неуморимъ журналистъ, писател и народенъ труженикъ, се бори не само за извоюване на църковни свободи, човѣшки права и за изтръгване на българския народъ изъ грѣцкото влияние, но и за просвѣтата на българското племе, за по-бързото развиване и издигане на стоящата по-низко въ културно отношение отъ мѫжа — българска жена, за подготвяне още отъ ранна възрастъ детето за по-солидно образование и за неговите граждански задължения, изобщо развива една разнообразна културно-просвѣтна дѣйностъ.

Следвайки този путь, той започва да издава „Пчелица“ (1871, Цариградъ), отъ която излѣзли всичко 7 книжки, съ поучително и забавно четиво за деца; „Ружица“ или рѣдъ книжки за женитѣ (1871), излѣзли всичко 2 книжки, съ четиво, целящо да запознае жената съ нравственото и физическо възпитание на детето, съ домакинство, хигиена, съ живота на бележити жени и пр.; „Звѣнчачий Глумчо“ (Цариградъ 1873), излѣзли 4 броя съ хумористично-сатирично съдѣржание, илюстровано; „Шуташъ“, листъ за шега и сатира (Цариградъ, 1873—74), излѣзли всичко 37 книжки, първите пять редактирани отъ Славейковъ, а останалите отъ Ст. Даскаловъ. Списанието има хумористично съдѣржание и карикатури. То осмива поведението на чорбаджийтѣ. Освенъ това, Славейковъ е издалъ и редактира „Костурка“ (Цариградъ, 1874) сатириченъ и хумористиченъ вестникъ, излѣзълъ само единъ брой и „Истурка“, сѫщо излѣзълъ единъ брой. И отъ двата тѣзи вестници нѣма запазени екземпляри.

По това време се появили още „Слава“ — повременно духовно списание за нравствено образование и умствено развитие, излизало две години (1871—1873), единъ путь въ месеца, подъ редакцията на Т. Станчевъ въ Русе. Това списание се старае да насаждда у българската младежъ въ момента, когато се организира българската църковна уредба, обичъ къмъ православната вѣра и познания за природните науки.

„Училище“ (1871—1876), списание за просвѣтата и възпитание на децата, излиза отначало въ Букурещъ, септември въ Русе — два пъти въ месеца, подъ редакцията на Р. Бълсковъ. То ратува, както за откриване на повече училища, които да помогнатъ за разпространение на първоначалното образование и всрѣдъ широките народни маси, тѣй и за подобрене на учителския кадъръ. Съдѣржа научни и поучителни статии, написани на хубавъ, лекъ езикъ.

Следѣ избирането на екзархъ, патриаршията излѣзла на 15 мартъ 1872 г. съ единъ проектъ за „Екзархия на Хе-